

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 22. december 2015
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Tina Tolstrup Bak Jensen
Sagsnr.: 2015-0037-0139
Dok.: 1796803

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 3 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Udtagelse af blodprøve, anklagemyndighedens deltagelse i retsmøder via videokommunikation ved fristforlængelser m.v.) (L 48), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 16. november 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Søren Pind

/

Lasse Boje

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 3 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Udtagelse af blodprøve, anklagemyndighedens deltagelse i retsmøder via videokommunikation ved fristforlængelser m.v.):

”Mener ministeren, at det vil svække muligheden for en effektiv og hensigtsmæssig gennemførelse af retsmøder om fristforlængelse, hvis man – som foreslået af Advokatrådet – opret holder den nuværende ordning, så en eventuel tolk som udgangspunkt skal befinde sig i samme lokale som den sigtede, medmindre det er forbundet med uforholdsmæssige vanskeligheder?”

Svar:

1. Når der tolkes for en sigtet, der deltager i et retsmøde om fristforlængelse via videokommunikation, skal tolken efter retsplejelovens § 149, stk. 7, så vidt muligt befinde sig samme sted som den sigtede, dvs. i et arresthus. Tolken kan dog undtagelsesvist deltage via videokommunikation fra f.eks. retssalen, hvis retten finder det forsvarligt.

2. I forbindelse med gennemførelsen af ”video3-projektet” (den landsdækkende videokonferenceløsning på justitsområdet) blev Rigsadvokatens Meddelelse nr. 3/2014 om brug af videoforbindelse i retsmøder udarbejdet, ligesom anklagemyndigheden sammen med Domstolsstyrelsen og Direktoratet for Kriminalforsorgen udarbejdede ”Praktiske retningslinjer for fristforlængelsessager” af 18. september 2014. Retningslinjerne blev udarbejdet på baggrund af et arbejdsgruppemøde med deltagere fra anklagemyndigheden, forsvarerne, domstolene og Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Af de praktiske retningslinjer for fristforlængelsessager fremgår det, at det er det *praktiske udgangspunkt*, at forsvareren og tolken skal sidde samme sted. Arbejdsgruppen pegede på, at det ikke i alle tilfælde i praksis synes forsvarligt, at tolken skal sidde alene sammen med en sigtet i et aflåst lokale, når forsvareren ikke er til stede, ligesom tolken skal kunne tolke, hvis forsvareren ønsker at tale fortroligt med sin klient (og der derfor f.eks. ikke kan være arresthuspersonale til stede).

I forbindelse med gennemførelsen af ”video3-projektet” har det vist sig hensigtsmæssigt, at tolken kan deltage i retsmødet fra retten, hvorfra også forsvareren oftest deltager. Den samme tolk kan dermed også anvendes i

flere sager, hvor der tales samme sprog, samt i sager med flere sigtede i samme sag, og hvor de sigtede befinder sig i forskellige arresthuse.

Med lovforslaget foreslås det at tilpasse retsplejelovens § 149, stk. 7, til det praktiske udgangspunkt, der er aftalt mellem de relevante parter, herunder forsvarsadvokaterne.

Bestemmelsen forudsættes anvendt i overensstemmelse med de praktiske retningslinjer for retsmøder om fristforlængelser, således at udgangspunktet er, at tolken skal befinde sig samme sted som forsvareren, men tolken vil også kunne deltage fra et andet sted, hvis retten konkret finder det mest hensigtsmæssigt.

Det forudsættes endvidere, at retten som forudsat i forarbejderne til den gældende § 149, stk. 7, i sin vurdering af, hvor tolken skal befinde sig i en konkret sag, særligt inddrager den sigtedes eventuelle interesse i at befinde sig samme sted som tolken.

3. Det er efter min opfattelse mest hensigtsmæssigt at tilpasse den gældende bestemmelse i retsplejeloven de praktiske erfaringer med placeringen af en eventuel tolk i fristforlængelsessager. Dette særligt henset til, at forsvarsadvokaterne, der varetager de sigtedes interesser, har været med til at fastlægge det praktiske udgangspunkt, der anvendes i dag, og hvorefter tolken sidder samme sted som forsvareren. Hermed sikres det også, at forsvareren kan tale fortroligt med den sigtede uden tilstedeværelsen af arresthuspersonale.